

Kunst i offentlig rom på Kvitsøy

Havet gir og havet tar – tatt av havet

Hva vi liker hver for oss er kanskje ikke det viktigste. Men spørsmålene om hva vi ønsker at dette skal være, hvorfor vi gjør det, og hvordan dette kan være med å løfte Kvitsøy som samfunn har vært avgjørende for kunstutvalget gjennom hele prosessen. Kunst er også et fag, så oppgaven ble å velge ut kunstnere som bryr seg, forstår oppgaven, leter etter Kvitsøy sjela og utfører noe som holder et høyt nivå i dag og også over tid.

Kunstplanen er en beskrivelse for kunstneren hva som er målsettingen kunstprosjektet, med bakgrunn i hvem vi er og hva Kvitsøy som fellesskap ønsker. Fra innledningen står det om hvordan dette kom i stand:

Kvitsøy historielag tok kontakt med Kvitsøy kommune om mulighet for å sette opp et minnesmerke over alle som har omkommet på sjøen her på Kvitsøy, etter forslag fra Bernt Høie. Kommunen så dette som et viktig innspill i tråd med historie og det maritime livet som representerer Kvitsøy, og sammen med representanter fra historielaget så en videre på ideen og innspillet. Spesielt også med tanke på at Kvitsøy ikke har fast kunst i offentlig rom.

Kvitsøy er et maritimt samfunn, tett på havet og naturkreftene, hvor flere familier er berørt av savn etter de som havet tok. Ved å reise en kunstinstallasjon/minneste vil en hedre de som omkom, og minnes alle som ferdes på sjøen, samfunnets historie, og øyas identitet med å være tett på havet – som både gir og tar. Det vil være direkte berørte knyttet til et slikt minnesmerke, samtidig vil alle på Kvitsøy kjenne noen som havet har tatt, og hele samfunnet lever tett på denne naturkraften. Dessverre leser vi også i de senere år om forlis i sjøen/fjorden rundt Kvitsøy hvor menneskeliv går tapt.

Å velge ett av de tre til vårt felles uterom på Kvitsøy;

Hva synes du er det beste for Kvitsøy? Hvilken kunst synes du er best i forhold til tema? Best i forhold til plassering? Hva liker du best?

Du kan si hva du synes med å legge en lapp oppi kassen på humpermuseet, velg 1, 2 eller 3.

Kunstutvalget tar med seg alle tilbakemeldinger, gjennom samtaler, lapper, digitalt og gjør en helhetlig vurdering opp mot økonomi, kunstens gjennomførbarhet, og vedlikehold. I tråd med målsettingen for kunstplanen og kunstverket.

Kunst nr. 1

Kunstner; Kirsten Vikingstad Storesund

Tittel; Sikt

«Jeg tar utgangspunkt i 4 elementer som skal binde skulpturen og minnestedet sammen. Det første elementet er Fresnel **linsen** som står i Kvitsøy fyrstårn. Glasslinsen vil jeg skal bli innrammet i en form tilnærmet en **livbøye**. Ringen er symbol og referanse til havets krefter, men også at i ringens omfavn, får en føle seg litt tryggere. **Fyrtårnet**, på Kvitsøy står Norges eldste operative fyrbygning med sikt utover Nordsjøen, fastlandet, holmer og skjær. Ringen som skal bære linsen skal bære linsen skal hvile på en **varde** som en klar referanse til hva som har vært et merke på odden og hvor værhardt Kvitsøy faktisk er.

Rammen som skal bære linsen støpes i bronse, tiden vil endre bronzen, likt som tiden vil forandre savnet etter de som har gått tapt til havet. Glasset kommer til å stå uforandret som et klart minne av de som har gått bort.

Et sikte mot havet som tok med seg nære og kjære, men samtidig et sikte mot evigheten og hva som befinner seg dit en ikke kan se.»

Kunst nr. 2

Kunstner; Ole Martin Lund Bø

Tittel; uten tittel

«I mitt forslag til minnesteid for de omkomne på havet på Kvitsøy har jeg tatt utgangspunkt i tid. Sorg tar tid og må bearbeides over tid. Når vi minnes de døde så husker vi bruddstykker, og over tid forandres også minnene og blir mer og mer til det vi som sitter igjen vil at de skal være. Sånn må det være for at vi skal holde ut å miste noen.

Tegningene på betongveggene er på lignende måte å gjenskape et minne jeg ikke visste jeg hadde.

Materialene jeg har valgt er stein i ulike varianter. Den mest sentrale kvaliteten med stein er at den er langt eldre enn oss mennesker. De millioner av år som reflekteres gjennom steinen gir oss et perspektiv tilbake i tid og et glimt inn i fremtiden.

På to av veggene har jeg tegnet inn et landskap slik jeg husker det. Med det mener jeg at jeg har tegnet knausene rundt Kvitsøy ikke ut fra bilder som jeg prøver å kopiere, men fra hukommelsen. Dette forholdet ligner på hvordan minnet husker tilbake i tid, og hvordan vi kan huske gjennom materialer, og slik vi husker de omkomne.»

Kunst nr. 3

Kunstner; Christian Sunde

Tittel; Brutt horisont

«Jeg ønsker med så små inngrep som mulig, å integrere kunst og brukerfasiliteter mest mulig skånsomt i landskapet, slik at stedet naturlige egenart blir mest mulig bevart.

Grunnideen min går i all enkelhet ut på å skape en form for brytning eller visuelt skille mellom det eksisterende trauste og beskyttende og det ubeskyttede, fryktløse som trosser møte med hav, vind og bølger. Moloen representerer det solide og beskyttende, mens kunstverket skal utfordre det motsatte, det ubeskyttede. Dette skal visualiseres i form av et helt transparent og lysende objekt plassert ytterst ut fra enden av moloen i presis i overgangen mellom tørt land og vann.

Det viktigste og mest inspirerende for meg ved valg av dette stedet, er at det er her en virkelige føler sterk tilknytning til naturen og selve havet, vær, vind og naturkrefter. Her er det faktisk mulig å kunne betrakte et kunstverk samtidig som en ser hav, bølger, skjærgårdslandskap og en vakker horisont.»